

Liedjes van vroeger Bijlage bij Mijn weekblad

Terwijl ik in mijn liedjes fantaseerde over het leven van een zwerver had ik in werkelijkheid maar één ideaal: zo snel mogelijk trouwen met mijn geliefde en een gezinnetje stichten. Mijn moeder vond mij daar te jong voor en ze probeerde mijn lief te bezweren met een beroep op mijn teksten. "Ach, meisje," zei ze "Hij wil nog zoveel. Hij wil de wereld gaan zien."

De zanger en zijn moeder.

Dag moeder, ik trek er op uit,
op m'n rug bungelt lustig de luit.
'k Wil de wereld gaan zien,
met m'n liedjes verdien
ik genoeg om te leven misschien
Dag moeder, ik voel me zo blij,
want straks is de wereld voor mij,
geen poort blijft er dicht
voor mijn lachend gezicht,
want ik zing er een liedje zo licht.

Refrein: Vaarwel, moedertje, kom en lach
om je zwervenslustig kind.
Aan jou denk ik elke dag,
je hoort wel m'n lied in de wind.

Ik hoor naar het lokkende lied
uit het vreemde en verre verschiet.
Hoor, de samowar zingt,
waar de steppe je omringt
en de zang der kozakken weerklinkt.
En hoor je in Napels de nacht
vol klanken van liederen zacht;
waar de paren stil gaan
in het licht van de maan
lijken overal zangers te staan.

Dag moeder, al ben ik ook ver,
bekijk maar die fonklende ster,
want moedertje, daar
in die hemel zo klaar,
daar ontmoeten de blikken elkaar.
En is er m'n maag, eens zo hol,
van spaghetti en paprika vol,
dan wordt heimwee de baas
en dan keer ik gehaast
naar je tafel met volvette kaas.

De zon

Over de velden, de steden en dorpen
schijnt een stralende jubelende zon.
Zij heeft haar licht over allen geworpen
sinds het leven op aarde begon.
Zij is ons licht, zij ons vuur
warmend ons hart tot het laatste uur.

's Morgens wanneer alle mensen nog slapen
rijst in 't Oosten haar lachende kop,
zij ziet slechts herders temidden der schapen
en de boer met zijn klompengeklop.

's Avond wanneer wij de scheemring verwachten
duikt zij neer in ruisende zee.
Zacht komen donkere droomvolle nachten;
zij komt op aan een andere reê.

Wij zwerven langs de erven

Wij zwerven langs de erven
en wij zingen blij ons lied.
Langs weide bos en heide
denk je aan je zorgen niet.
De vogels vliegen in een bonte vlucht
en fluiten juichend in de blijde lucht.
De gele halmen buigen zwaar van graan,
waar boerderijen staan.
Door ons leven zullen zweven
blijde melodieën van het licht.
Door de klare lichte jaren
schemert steeds een zonnig vergezicht.

De regen maakt de wegen
tot een vieze modderbrij,
dan komen heimweedromen
naar het zonlicht van de mei.
We hullen ons dan in een wijde jas,
en trappen menig keertje in een plas.
maar zingen even blij ons wandellied,
want regen deert ons niet.
Door ons leven zullen zweven
blijde melodieën van de jeugd.
Door de klare lichte jaren
klinkt het lied van onze jonge vreugd.

De bomen staan te dromen
in het stille avonduur.
De sterren schitteren verre
als wij zitten rond ons vuur.
De elfjes dansen op bemoste grond,
er klinken liedjes uit hun elvenmond,
kabouters zitten op een paddestoel
en windjes waaien koel.
Door ons leven zullen zweven
blijde melodieën van de nacht.
Door de klare lichte jaren
klinkt het liedje dat ons vreugde bracht.